

Psalm 101

Septuaginta (LXX)

1 προσευχὴ τῷ πτωχῷ ὅταν ἀκηδιάσῃ καὶ ἐναντίον κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ

2 εἰσάκουσον κύριε τῆς προσευχῆς μου καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθάτω

3 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι κλῖνον τὸ οὖς σου πρός με ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαι σε ταχὺ εἰσάκουσόν μου

4 ὅτι ἔξελιπον ὥσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου καὶ τὰ δοστὰ μου ὥσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν

5 ἐπλήγη ὥσεὶ χόρτος καὶ ἔξηράνθη ἡ καρδία μου ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου

6 ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ δόστον μου τῇ σαρκὶ μου

7 ὥμοιώθην πελεκᾶνι ἑρημακῷ ἐγενήθην ὥσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ

8 ἡγρύπνησα καὶ ἐγενήθην ὥσεὶ στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματι

9 ὅλην τὴν ἡμέραν ὡνείδιξόν με οἱ ἐχθροί μου καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὅμνυον

10 ὅτι σποδὸν ὥσεὶ ἄρτον ἔφαγον καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων

11 ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με

12 αἱ ἡμέραι μου ὥσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν καὶ ἐγὼ ὥσεὶ χόρτος ἔξηράνθην

13 σὺ δέ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν

14 σὺ ἀναστὰς οἰκτιρήσεις τὴν σιων ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι αὐτήν ὅτι ἥκει καιρός

15 ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοι σου τὸν λίθους αὐτῆς καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτιρήσουσιν

16 καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου

17 ὅτι οἰκοδομήσει κύριος τὴν σιων καὶ ὁφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ

18 ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν καὶ οὐκ ἔξουδένωσεν τὴν δέησιν αὐτῶν

19 γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον

20 ὅτι ἔξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψεν

21 τοῦ ἀκοῦσαι τὸν στεναγμὸν τῶν πεπεδημένων τοῦ λῦσαι τὸν υἱὸν τῶν τεθανατωμένων

22 τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν σιων τὸ ὄνομα κυρίου καὶ τὴν αἰνεσιν αὐτοῦ ἐν ιερουσαλημ

23 ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ βασιλείας τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ

24 ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἵσχυος αὐτοῦ τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι

25 μὴ ἀναγάγης με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου

26 κατ' ἀρχὰς σύ κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί

27 αὐτοὶ ὀπολοῦνται σὺ δὲ διαμενεῖς καὶ πάντες ὡς ἴματιον παλαιωθήσονται καὶ ὥσει περιβόλαιον ἀλλάξεις αὐτούς καὶ ἀλλαγήσονται

28 σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν

29 οἱ νίοι τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσιν καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰώνα κατευθυνθήσεται